

СУЧАСНИЙ СТАН ХЛІБОПЕКАРНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Пантелєєв М.С., Бреусова А.Є.

Харківська інженерно-педагогічна академія, м. Харків

Можливості економічного росту для більшості виробників продуктів харчування обмежені. Рівень конкуренції в харчовій промисловості, забезпечення відповідного якості сировини, продукції й продовольства, зміна структури споживання вимагають постійних інвестицій у оновлення й модернізацію виробництва для підвищення його ефективності. Забезпечити стабільне зростання виробництва можливо за допомогою впровадження інноваційних технологій, нових видів продукції, створення товарів з якісно новими споживчими властивостями й високою конкурентоспроможністю.

Це справедливо й для хлібної галузі, яка, з одного боку, належить до стратегічно важливих для країни, виробляючи продукцію, що користується постійним попитом у населення, з інший, саме в даній галузі в останні роки спостерігається істотна жорсткість конкуренції між малим і великим бізнесом. Незважаючи на очевидні тенденції галузевого розвитку, хлібопекарські підприємства не займаються формуванням у населення вистави про споживчі властивості хліба; їхні маркетингові служби не приділяють належну увагу створенню позитивного іміджу продукції й компанії-виробника, а збут хлібобулочної продукції йде, в основному, в автоматичному режимі, тому що хлібобулочні вироби розглядаються як продукт щоденного споживання.

У цілому стан конкурентного середовища в галузі помітно відстає від потреб ринку. Так, обсяг виробництва затребуваних споживачами лікувальних і лікувально-профілактичних сортів хліба й хлібобулочних виробів.

Хлібопекарські підприємства споживкооперації в середньому мають невисоку прибутковість, що обумовлене насамперед обмеженим платоспроможним попитом населення, високими видатками на реалізацію продукції й особливостями розміщення цих підприємств на відстані від центрів підготовки кадрів і джерел матеріально-технічного постачання. Низька прибутковість об'єктивно перешкоджає залученню кредитів, інвестицій і нагромадженню власних коштів для модернізації виробництва. Тим часом, модернізація гостро необхідна, оскільки в середньому по галузі фізичне спрацювання устаткування хлібопекарень становить більш 70%. Однією з основних причин низької прибутковості хлібопекарських підприємств є їх порівняно невисокий конкурентний потенціал у міжгалузевому обміні, який не дозволяє їм більш активно впливати на процес ціноутворення на сировину й забезпечувати адекватний розподіл доходів у процесі проведення й реалізації хлібної продукції. Цим же обумовлене збільшення обсягів заборгованості більш сильних у конкурентному відношенні торговельних організацій перед хлібопекарськими підприємствами. Розвиток хлібопечення й ситуація на ринку в значній мірі залежать від умов роботи хлібопекарських підприємств із суміжними галузями. Рухливість цін на хлібопекарську продукцію обумовлена насамперед їх зміною в суміжних галузях, а їх стабілізація можлива тільки при стабільному ринку сировини для хлібопечення.